

Glossa

Bon Nadal de nostre Senyor Jesucrist!

Romà Casanova, administrador apostòlic de Solsona

La fe en Crist, multiseular en aquesta terra, ha anat forjant una cultura pròpia, des de la idiosincràsia dels pobles que l'han anada configurant, sense oblidar l'àmbit de la naturalesa en què vivim: clima, productes autòctons, paisatge. De fet, podem dir que la fe ha arrelat en un territori concret, quan va apareixent la cultura cristiana que és, al mateix temps, la cultura del país. La festa de Nadal és un cim de cultura cristiana entre nosaltres. Certament que, en moltes expressions nadalenques, l'arrel cristiana es presenta molt desdibuixada. La qual cosa posa en perill la mateixa festa.

Als cristians se'ns demana que visquem amb profunditat i valentia aquesta festa

En aquest context cultural dominant, als cristians se'ns demana que visquem amb profunditat i valentia la festa del naixement del nostre Salvador. Necessitem, però, la mirada capaç de meravellar-se dels nens, i el cor humil dels pastors, per a deixar-nos sorprendre pel fet que celebrem i deixar-nos guiar per l'àngel que ens envia a trobar-nos amb el Nen que ens ha nascut: **L'àngel va dir als pastors: «No tingueu por: us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria: Avui a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Les seves senyes són aquestes: trobareu un nen en bolquers, posat en una menjadora»** (Lc 2,10-12).

Sense Jesucrist no hi ha Nadal veritable. Sí que, gràcies a Déu, hi ha expressions festives i costums personals o familiars que, tenint la seva arrel en la fe en Crist, continuen essent manifestacions de gran humanitat i, en el fons, cultura cristiana: els desigs de pau i felicitat per a tothom,

La Nativitat, de Gerardo Dottori (1930)

les trobades familiars entorn de la taula, els enllumenats festius, sense oblidar les expressions culturals com les cançons nadalenques, el pessebres, els pastorets. L'esforç evangelitzador de tota l'Església pren també relleu per a nosaltres en aquestes festes. Ens hem de deixar evangelitzar per l'àngel que ens envia vers Jesús, tot just nat a l'establa de Betlem. Jesús és el cor, el fonament i la meta de la nostra fe. «Si Jesucrist no constitueix la seva riquesa, l'Església és miserable. Si l'Esperit de Jesucrist no floreix en ella, l'Església és estèril. El seu edifici amenaça ruïna, si no és Jesucrist el seu Arquitecte i si l'Esperit Sant no és el morter de les pedres vives amb les quals està constituïda. No té cap cap bellesa, si no reflecteix la bellesa sense parió del rostre de Jesucrist» (Henri de Lubac, *Meditació sobre l'Església*, cap. 6).

